

Abstrakt

Cílem této studie bylo porovnat neverbální chování seniorů ve třech zkoumaných interakcích: 1) s terapeutickým zvířetem, konkrétně s morčetem domácím (*Cavia aperea porcellus*) 2) s plyšovou napodobeninou morčete a 3) s obyčejným jednobarevným šálkem. Výzkumu se zúčastnilo 21 osob seniorského věku (3 muži, 18 žen, průměrný věk 85 let, sm. odch. 7,95 let). Sběr dat probíhal prostřednictvím videonahrávek v pražském domově pro seniory v létě roku 2009. Byl sestaven etogram o šedesáti prvcích chování, které byly kódovány pomocí programu Interact. Vnitrosubjektové porovnání ukázalo, že morče u respondentů signifikantně podpořilo projevy zájmu o objekt a taktilní chování. V oblastech komunikace s terapeutem, mimiky ani aktivity jsme v rámci tří zkoumaných situací signifikantní rozdíly nezaznamenaly.

Klíčová slova: neverbální chování, zooterapie, senioři, morče domácí